હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે

ખોદા જેના વિષે ભલાઈ ધારે છે તેને દીનમાં સમજ આપે છે."

બેહેશ્તી ઝેવર

અથવા

સ્વર્ગનું ઘેરેણું

ભાગ ૫ મો

પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા

નાહેક.

રમજાન સને ૧૩૨૬ હિજરી

પહેલી આવૃત્તિ પ્રત ૧૫૦૦

ધી "રાંદેર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ભાગાતળાવ—સુરત.

કીંમત ૦—૫—૦

ટુંકમાં સાર.

તરજુમાની કેતાબો ઉપરથી મોબેદ ધનજીશા, નસરવાનજી ઉપજાવી આપીયો છે માંછલીપીઠ લુવારપોલ સુરત.

હા. ૧ લો ટુંક સાર

આ ઈજશને સમપુરન કરૂંચ (મદદે બોલાઉંચ, ઈયાદ કરૂંચ) ઈંજન કરૂંચ પાક દાદાર હોરમજદને, તથા તમામ ફરેસતાઓને, આદમોના દેલમોના આતશને, તમામ વખતની ગેહો, હમબારો, ગાથાઓ. રતુઓ, અશોફરોહરો, તથા તમામ નુરી ચીજોને, ઈજશનેના તેત્રીસ હથીઆરોને કે જે હોરમજદથી જરથોસતે જાણીને આદમોને દેખાડીઆંચ તેઓને, ગોસપંદાના રૂહને, આજના રોજ તથા મહીનાને, આતશોને પાણીઓ ને જાહાડોને, ભલી શાહા રશમોને, પાહાડોને પાહાદશાહોના તથા હેરખુદાના નુરને, નેકદુવાગીરોને, તમામ જગ્યાઓને, આકાશ, જમીન, પાક પવનને, પ્રથમ દીન કબુલનારાઓને, ઈજશને બજાવનારના રવાંન તથા ફરોહરોને, ગુનાહાની માફી. આ ઈજશને કરીને માગવાથી તે બખશનાર હોરમજદ તથા ફરેસતાઓ વીગેરે વીગેરેને મદદે બોલાઉંચ

હા. બીજોનો ટુંક સાર

ચાહું એ ઈજશનીએ કરી પાક જોરને (= જે હોંમીઓ ઉપર પરહોમનું કુલીઉં છે તે જોતીને ૧૧ મો હા. ભણી રહયા પછી પીવાનુ છે તેને તથા તેની પાસેના કુંલીયાંમાંના પાણીને) બરશમને (જે ગતતા તારો ધાતુના છે તેપર ખજુરીની પાતરી બાંધેલી છે તેને) જોરને (= માહારાં રવાનને બંદગીનાં પાણીથી પીઈને અંદરનું અંતઃકરણને ધોઈને પાક કરવાના જોરને ચાહું) વીગેરે વીગેરેને ચાહુંચ આ ઈજશને કરતી વેળાએ.

હા. ૩ જાથી તે ૮ મા સુધી.

એમાં ઈજશને વીગેરેનું આગલું બાજધરણું છે એમાં તમામ ઈજશને વીગેરેના આલાતો (= હથીઆરો) છે તેને તથા જાહાડો અનાજ પાણીથી જે દરૂન બનાવી મુકેલો છે તેને ગોસપંદાથી બનેલાં ધીને એ બાંગાને ચાહી ને ઉપકાર માનુચ એ સરવેને પેદા કરનાર અહુરમજદનો પછી તેના તમામ ફરશતાઓનો, હોમનુ પાણી (કે જે હાવનીમ આગલ એક કુલીઆમાં મુકી રાખવું જોઈએ છેવટ સુધી કે જે ૨૨ મા વીગેરે હાઓમાં યાદ કરીને જોવામાં આવે છે તેને,) પર હોમને (કે જે જોતી પીયેચ ૧૧ મા હાને છેડે તેને, ખુશબોદાર બલવનને, પાક દુધ = જીવાંમને, દાડેમના ઝાડને, તમામ નેકી તથા નેક ચીજોને, હોરમજદે જરથોસ પેગમબરને ઈજદનો ખેતાબ આપીઓચ તેને, જે આણુઓ નેક થઈ ગયાંસ, છે. અને થાસે તેઓને, આતશને રોશનાંને

વીગેરે ને આરાધી અએ હોરમજદ તાહારી નમશકાર
અવસતા ભાષાથીજ જુબાણી કરૂં, આદમોના રૂહ જેરે આ
થાએચ તેરે એવી કબુલાતથી આવેચ કે "દુનીઆમાં પોહોંચીને ... કર
રંજ, અને ખુશી છું મોહોત ઉપર" સવાબોથી જે નેક સુખ થાહું તે પોહોંચ્યા,
દરૂન ધી શાથે ઈજઈને તઈયાર થયોચ તે ખાવાને જોતીને અરજ કરેચ રાથવી,
જેઓ અવસતા ભાષાથીજ બાજ ધરીને ખાંણું ખાએ તેઓને ફરેશતાઓ
ઘણી ભલી દુવાઓ દીચે. પણ બાજ ધરીઆ વગર ખાનારને તેથી ઉલટીજ
બદ દુવાઓ દીએચ.

હા. ૯ માથી ૧૧ મા સુધી.

એ હોમ એશછે એમાં હોમઈજદ સાથે જરથોસ પેગંમબરને વાતો થઈચ, જેરે જરથોસત જઈ પુગો હોમઈજદ આગલ તેહરે એ હોમઈજદ બી ઈજશને કરવા બેસતા હતા, હોમ ઈજદની મારફતે અહોરમજદની બંદગી કરનારને નેક બેટાઓ તથા નેક ખાવંદ અપાવેચ, મોહોત (= દોજખ) બહુન કરેચ, પેહેલે અહોરમજદથી હોમે કુસતી બાંધવાના મેલવીચ, હોમશલીનું ભણેલુ હોમનુ પાંણી પીવાથી દના માંફક કોથો સાફકરેચ, હોમઈજદના દરૂન ઈજશને શાથે ઈજનારને ઘણી દુવા દીચેચ, ૧ લો હોમઈજદ ફરેશતો છે, બીજો હોમ દશતુરછે બંદગીમા મશગુલ, તીજો હોમ તે હોમ સલીનું જાહાડછે, એ કરદાઓનુ ભણતર તથા આલાતો તે હોમ ઈજદનુ ખાણું છે, ગોસપંદોની પરવરશીના બદલાના તેઓ પુશતી વાલું દુધ આપેચ, ગોસપંદોની પરવરશી નહી કરનારને ગણીજ બદ દુવા માંરેચ તેઓનો મવકલ ફરેશતો, તેમજ હોમ શલી નકામી બગાડે અથવા બીલકુલ નહી વાપરે તેને તથા હોમનુ ખાણું (એટલે આ ઈજશનેમાંનુ ભણતર નહી ભણીને) બગાડનારને બી એટલે (બદ) જુબાંણે, બેઉ કાનોથી, તથા ડાબી આંખથી એટલે શરીરના એ ઉપલાં હથીયારોથી બદ બોલવું, બદ શાંભરવું તથા બદ જોવું વમાસવું વીગેરેથી બંદગી કરનારને બી હોમ ઈજદ બદ દુવા મારેચ, ગોસપંદ (= ખરાબ હવશ = નફશી હેવાંની) ને કાપે અને નેકીથી બંદગી કરનારને હોમઈજદ ભલી દુવા દીએચ, (એ પરથી ભુલ થાપ ખાઈ લખાંણો થએલાછે, કે ગોસપંદ કાપે અને તેની મુદીપર હોમ ઈજદની બાજ ધરેતો ગુનાહ નથી વિગેરે પણ ગોસપંદનો મવકલ ફરેસતોબી કઈ હોમ ઈજદ નથી તથા ગોસત ખાવાનું અવસતામાં લખાંણ પણ નથી.)

હા. ૧૨ મા

એ અવસતા ભાશામાં દીનનો કલમો છે, ઈયજદા પરસતી મજદીઅસની જરથોસતી દીન ઉપર મરન સુધી ચુસત રેહેવું, જે કોઈ પોતાની ખાહેસથી એ દીનમાં આવે અને કાયમ રહે તેની સ્તુતી અને અફરીન કરૂંચ, હુજતી દીન દુશમેનો સાથે દીનની તકરાર છેડવી નહી પણ જો તેઓ છેડે તોજ તેઓને રોકવાના જવાબો દેવા, ભાઈ ભાઈઓ અથવા સગામાં વેહેવાઈ થાએ તેઓ નેક થાએછે.

હા. ૧૩ મો

શરદારોને નમુંચ કે જેથી બેહેસત મલે,

હા. ૧૪ મો.

.. બરશમ શાથે એ ઈજશને પઢવાથી તમામ નેક શરદારોંની ઉપર રહુંચ,

હા. ૧૫ મો.

ઈજશને શીખેલાથી આ ભલી મદદ ચાહુંચ ખુશહાલી તથા સવાબને માટે અને સમપુરન કરૂ

હા. ૧૬ મો.

તીસે રોજને તા૦ તમામ નેક વરધી કરનારી ચીજો રૂતુઓને વીગેરેને ઈયાદ કરૂંચ.

હા. ૧૭ મો.

હોરમજદને, તમામ ફરેસતાઓને, વખતને, રૂતુઓને, તમામ આતશો ગરમીઓ વીગેરેને આરાધુંચ.

હા. ૧૮ મો.

હોરમજદની મદદથી નેકીનુ શીખવીને મહને લાએક કરે. બેહેસતને શારૂં, ખુદરત પીછાનવાનું નેક કાબેલીયતથી છે તે જેહાનમાં બોજોરંગી અવસતા જુબાનની બંદગીથી છે તથા સખાવતથી છે, દુરવંદાને તથા ગુનેગારોને બખશીશ આપનારને ગુનાહ લાગેચ.

હા. ૧૯ મો.

"ઈઅથા બહી વેરીઓ"ની વીગત છે એમાં, આ દુનીઆથીબી પેહેલાં અવસતાંમાં હોનુવરના ૨૧ કલામના હીશસાઓ બનાવીઆચ એમ અહુરમજદે જરથોસતને કહ્યું, અને વળી કહ્યું કે "એક હીસામોના સબદો ભનતાં બુલંદ આવાજે અને બે ધીયાનથી બીજા હીસામોના સબદા નહી ભણે તો સોગણું સવાબ લાગે, પણ ગફલતીથી બીજા હીસામોના સબદો ભનાએ અને સુસતીથી ભણેતો દસ ઘણુંજ સવાબ લાગે, એ કલાંમને ફીરીઆ સાથે પાવ ભણેતો તેનાં રવાંનને ત્રણ મરતબે ફરી ફરીથી બેહેસત દેખડાંઉ (એ ઉપરથી અવતાર બદલવાંનુ કેટલાએકો ધારેચ પણ એ તો ત્રણ દાહાડા હેરબુતની તથા બરશનુમની ગેથીખરીદની ફરજ છે) એ ભુલીજનારને દોજખ છે, અમશાસપંદો કરતાંબી પેહેલો સુરજ બનાવીઓ છે, પોતાની દોલતનો ત્રીજો ભાગ નેક ધરમમાં ખરચવો, દુરવેશોની પરવરસી કરવી, જે રાત દીન નેક વીદયા વીચાર વીગેરે રાખે તે સરવેમાં માન પામનારો થાએ જરથોસતના જેવો.

હા. ૨૦ મો.

"અશીમ વોહી"ની વીગત છે અશોઇ એ સરવેથી ફાએદો છે અવસતા જુબાનથી માથરવાની ભણી અને ભણાવ શકે ઇનસાફી.

હા. ૨૧ મો.

"યંઅંગે હાતાંમ"ની વીગત છે જરથોશત પેગમબરે પેહેલી ઇજશનો હોરમજદની ફાધીચ તેમજ સરવે એ કરવી કરાવવી જોઇએ.

હા. ૨૨ મોંથી ૨૫ માં સુધી

એ મોહોટું બાજધરનું ઇજશને વીગેરેમોનુ છે એમાં તમામ એ જગાપરના તમામ હુથીઆરો [= આલાતો) ને જોઇને ઇઆદ કરી મદદ માંગેચ તમામ રૂતુઓ વખતો ફરેશતાઓ વીગેરે વીગેરેને ઇયાદ કરીને, તમામ સરદારો કે જેઓએ સેતારાની આકાશી ચાલ શોધી કાહાડી જોતીશ શાસ્ત્ર બનાવ્યું, કુવા વીગેરે બનાવવાની રીત શીખવી, જાહેડો ખેતી વીગેરે રોપવાનુ પ્રથમ શીખ્વ્યું, તબીબી વીદીયા પ્રથમ શીખવનારના, દાદાર હોરમજદના, ફરેશતાઓના, માહારાં પોતાના ફરોહરોને તથા રવાનને આ જગે મદદે આવવા અરજ કરૂંચ.

હા ૨૬ મો

ખાણા ઉપર ભનાએચ તે શતુમ છે તમામ અશોનર નારીઓના જાડો પાહાડો ગોસપંદો ફરેશતાઓના સરવેના ફરોહરોને ઇયાદ કરૂંચ થઇ ગયાંચ છે અને થશે તે સરવે તમામ દુનીયાના નેક ફરોહરોની મદદ ચાહુંચ.

હા. ૨૭ મો

અવસતા ભાષામાં માંથરવાની પઢવાના હુથીયારથી તોરૂં દાજખના સરદારને, ગુસસાને વીગેરે તમામ ખરાબીને અને માન આપુંચ તમામ અશો તથા અશોઇને, એ હોરમજદ ગાથાવાનીનું બોલવું હું શરૂ કરૂંચ અને અશોને રામશની વીગેરે પુગાડ, શરોશની મદદ મને પુગાડ મહને માફ કરો મારો અનજાનો ગુનાહો અને છોડવ ખરાબ હવસથી અને નેક શરદાર કર મને.

હા. ૨૮ માથી તે ૩૪ માં સુધી

(એમાંના ૩૨ મા હાને અરદીબેહેસત ઇઅસતની ખશનુમનથીબી ભણેચ અને એમાનાં છુટા છુટા ફકરાઓ નીરંગો દાખલબી છપાએલા છે.)

એ ગેહે શારવાનુબી છે તથા સુકતાદમાં પેહેલાં ગાથાને દાહાડે ગાથાના હા ભણવાના છે તે પણ એજ છે. નેક મનશની ગવશની કુનશનીથી જેમ જરથોશત લાએક થયો તેમ એ ભણનાર પાણ થાએ તથા ભણાવનારબી,

ફદા :

..ાને શારૂ આજેજીથી હાથ ઉનચાકરી દુરસ્

ગરે કહેવેબી કરીઆપવું તથા ગોસપંદાના જીવની સાચવ

..ાની શીખવું બીજાઓને તેમજ ગુસતાસપ પાહાદશાહને

..ન દુરોદર, દુરોદર-માહ્રા અને શોશરીઆશ જે હોરમજદની આગલ શાવાલો કુછવા આવશે તેઓને સાચવો અને એ પઢનાર વીગેરેને તમામ બાબદોથી તરૂપત રાખો, ગોસપંદ કાપી ખાંનાર દાજખી છે પણ તેનું દુધ ખાવાનો હક છે તેનાં પાલનારને, દશતુરની તાલીમ મુજબે ચાલનાર બેહેસતી થાએ તે માંથરેવાનીથી જનાએચ, બ્રવસતા શીખવાથી પોતાની ફરજ આદમો શમજેચ જેથી ખુદરતની કરાંમત સમજાએચ અને ખુશાલી પેદા થાએચ, અને જેઓ નેક વમારો તેને ૧ ઈજશને કીધા જેટલું શવાબ લાગેચ, જુવાબે રઈયતને દુખી કીધી અને ગઈચો મરદે રઈયતોને નેકીથી સુખી કીધી આખેરના કેયામતને વખતે અશોને હાથથી દહુજારશે બદ લોકોને અને એબીએલ કરશે, માહારા શાગેરદો પણ પોતાનાં જમાનામાં હથીઆરો (=આલાતોથી તથા કીરીયાઓથી) દરૂજોને ટાલતાજ રહેશે, તાહરા ભેદી મોહોત જીવનનો ભેદ મહને સમજાવ કે શતા ખેજની ૫૭ વરસનાં રાતની અશોઈ વારાને ઈજા નહીં પુગે, જે કોઈ નાહાનો ગુના ઢાંકવા બીજો ગુનાહા અજમાવેચ પણ લેતો તું (=ખોદા) જોએચ, દાનાવને દીનનો ભેદ શીખવવો, મતલબી જુઠી માંએની કરનારબી દાજખીછે, શાચચો બેફીકરીનો પાહાદશાહાછે, તમામ આદમો નેક વમાસે વિગેરે તો આ તમામ દુનીઆ બેહેસત બને, અને જેઓ બદ વમાસે ;વીગેરે તેઓને ઊકતી ૭ ધાતુથી કયામતમાં દાહાંજવા અને એબીયલનીશાની રહેછે તેઓને સુધારવા તે (=ખોદાએ) જમશેદ પાહાદશાહને કહયું કે "ગોસપંદાને (=બુરાં હવશને) હીશશાથી ધીમે ધીમે મારો અને સુધારો" જેમ અરદીબેસતે મીનોઈ દુનીયામાં માહારી આગળ ફરીયાદ કીધીતી તેમ હું તાહારી આગર ફરીઆદ કરી તેઓમાં નેક ખેયાલ ઉતારવાની મદદ માગુંચ ગોસત ખાવામો ગુનાહ નથી એમ જુઠું સમજાવેચ તેઓ દાજખી છે તેઓનેબી નેક અકલ આપી સુધારો, જે દુરવંદો દશતુરથી દીનનો ભેદ જાણી અશો થવા ચાહે તેઓ થઈ શકે એ દીનમાં આવીને, શવાબ અને ગુનાહા બરોબર થાએ તે હમેશત ગાંહાં બેહેશત માં જાએચ. જેઓ ગોસપંદાને કાપી ખાવાને લે.ભે પાલેચ તેઓબી દાજખી છે આતશને આજાબ દેનાગબી દાજખી થાએચ. અમો હોરમજદ સીવાય બીજા કોઈનેબી બદલો આપનાર જાણતાંજ નથી, માહારા રવાંનને અમરગ (=તે દુનીઆમાંથી પાછું હંકેશએ નહીં તેવું) કરવાના આ કલામોને માન આપુંચ.

હા ૩૫ માંથ.

(એ સંઘલા હફતના ઈયસતના હા છે) જરન.

તથા તમામ ફરેશતાઓને આ તથા પેલી દુનીયાના તમા.

માહારી મદદ શારૂં બોલાવુંચ, ગોસપંદાને સુખા રાખવાં, બંદ.

જદનીજ કરૂંચ, આતશ ઉપર ખુશબો મુકી નીયાસ કરનારને તથા

કાથી નાપાક "હેરનશો" સુકો નશો આતપથી દુર રાખનારને બેહેસત મલેચ

આતશ બેહેશ્તંમ બનાવવા એ દીનમાં કહેલું છે, ગરમી વીજલી એ પોતાન

મેલે વધનારી છે, તમામ રસકશ વાલું પાણી મવાહીને યાદ કરી તેની સમ.

મેલવુ અને એ બનાવનાર હોરમજદનો ઉપકાર માનું તે પાણી કે જે

જાહાડોમાં, પાહાડોમાં, વાદલાંમાં, કુવા, તલાવમાં ધાતનુ કે જેમાથી પ્રાણીક

ના આકારો શરીર બનેચ, લોહીને, દુધ, મોહોમાની તરી (=લબ) પસીન

જાહાડની જડમોનાં રસકશને. લોહી,-પીત-બલગમ-સોડા એ ૪ હદસર હો

તાં સુધી પ્રાણીઓની તબીએત સારી રહેચ તેથી તોખમ પેદા થાએચ તેન

શરીરમોના મવાહાને, ફરજંદ પેદા થવા આગમજ એક જાતની તરી શરીર

પેદા થાએચ તેને, જાહાડોમાં ઉધરભવ કરનારો રસ છે તેને, માએના દુધ

વીગેરે ને તાહારી (=હોરમજદની) ઇજ્જતને વીગેરે અવસતા ભાષાથીજ ક

અને પડતાં દુખો સહન કરસ. તમામ પાણીઓને તથા તેના મારગ

શકુમજું, મુરાદના મવાહને તમામ ભલી પેદાએશોને, "આમુન" નામ

નદીને જે તુરકસથાંન અને ઇરાનની વચે છે (જેને ભુલથી ખરે તલાતા લ

ગયાચ) તેને વીગેરેને ઈયાદ કરૂંચ.

હા. ૪૩ થી ૪૬ સુધી.

(મુકતાદમાં બીજા ગાથાને દીને ઓસતુવદ ગાથાના હા ભનાએચ તે એજ

જરથોસત કહેચ કે નમુચ તમો ગાથાઓને, નેકોને રશતા બેજમાં

સુખથી રેહેવાનું છે, આ ખોદા તાહારી ગરમી માહારો શોસીઓશ પેદા

તેને મદદ કરશે જુલમ ટલવામાં, બહમન અમશાશપંદે મહને કહ્યુ

તારૂં હીંઆ આવવાનું હમનેજ કેમ થયું હજુરતો વાર છે વીગેરે =

ફેલાવવાની નેકી શીખીને આ જેહાંન જોવા આવીચાચ કે જેથી શરોર

મદદથી ગુસતાસ પાહાદશાહા ને સમજણ પાડું અને તે પણ પોત

બેહેસત જોશે પછીજ દીન કબુલશે, અને પછી બાજાઓનેબી. તથા હોરમજ

કેટલીએક સમજણ લીધી જરથોસતે, અરદીબેહેસતની નીયાસથી હું પ

થચાચ, પ્રથમ ગઈચો મરદે નેકી જાણી, શેતારાની ચાલ કેમ ફરેચ, સુર

ચંદરનુ કેમ વધવું ઘટવું થાએચ, જમીન કેમ વગર આધારે રખીચ વીગે

સુલાશો પુછયો, સગામાં પરનાવનાર બેસતી છે દીનનો ભેદ સઘલો જાણ

...ઓ, ગોસપંદાનો જાંન બેચાવવો, આશાવંદ કોઇબી
...ને મદદ આપવી, ચીનોવદ પુલ પરથી બેહેસતમાં આ
... છે પોતાની નેક અથવા બદ કેરદાર (= ઓરો આદમોના
...ના કરતુક મુજબ ફેર બદલ થતી જાએ છે, વીગેરે વીગેરે.

હા. ૪૭ માંથી ૫૦ સુધી.

(મુકતાદમાં ત્રીજા ગાથાને દીને સપેંતોમદ ગાથાના હા. ભનાએચ તે એજછે.) ૧૮ માં હાની માએનીબી એમાં આવવા ઉપરાંત ગોસપંદાની મેહેનત અને ખેડુતોની કોશેશ વીગેરેથી આપણને ખોરાક વીગેરે મલેચ, નેક મનસની ગવદાની અને કુનશની એ મોટામાં મોહોટી શખાવત બંદગી વીગેરે છે અંને આગાહી બી તેથીજ મલેચ, રશતા ખેજ શુધી માહારી પાસબાની ઓહોરમજદ તું રાખજે, "ફરશોશતર" તથા "જામાસ્પ" ને હીમત અને નેક અકલ આપ કે માહારી દીન કબુલે, બુરાંઓને દોજખમાં ગનધાતું ખાંણુ મલેચ, તાહારા સીવાએ મહને મદદ આપનાર બીજો કોઇજ નથી, ગોસપંદ ખેડુતોને ત્યાં રેવાને ખુશીછે, હું બેહેશતમાં બી શોતાએશ કરશ, આગલાઓએ જેમ બંદગી રાત દીન કીધીચ તેમ હું પણ કરૂં.

હા. ૫૧ મો.

મુકતાદમાં ૪ થા ગાથાને દીને વોહી ખશથરેમ ગાથાનો હા ભણાએચ તે એજ છે) દુરવંદાને તોરવુ તે નેકી અને અશોહીમતથી છે, જુઠાઓને રશતા ...જમાં ૭ ઉકલતી ધાતુમાં દહજાસ્શે, શારાંને જાનીબુજીને ખરાબ બોલનાર તથા ગોલાંમબાશ્ગી કરનાર દોજખી છે પછી તેઓ જરથોસતી હોએ તોબી, જામાસપ-હબુબને તા૦ માહારા મેદીચો—માહા ને એ દીન કબુલવાની અકકલ આપ વીગેરે નેકો થઇ ગયાંચ, છે, અને થશે તેઓને ભલી દુવા તથા શાંખામણ દેઉચ તે આંમીન કરે.

હા. ૫૨ મો.

(મુકતાદમાં પાંચમો છેલ્લો ગાથાને દીને વેહેસતો ઇયશતોએશ ગાથાનો હા ભણાએચ તે આજ છે) જરથોસ હોરમજદ પાસે ગુસતાસ પાહાદશાને ઘેરની મોબેદી (એટલે માહારૂં કહેલું તેઓ માંને તેવું) માંગેચ, હોરમજદે કહયું કે તેમ થશે, અને એ જરથોસ તાહારી બેટી "પોઓરો ચેસત" ને અશો જામાસ-પને આપ કહદ ખોદાઇને થકી કે દીનના કાએદા પ્રમાણે અશોઇની ખેતીનું કામ કરે બેહેસત ને માટે અને તેણી ગુસતાસપની ઓરત "હુતોશ" ને એ દીનની સમજ પાડે તેથી તેણીઓ ઓરતોમાંબી દીન ફેલાવે વીગેરે હોરમજદે જરથોસને કહયું પાક ગાથા "રદ" શાહેબને તથા "સતુદગર" ઇયસતને આરાધુંચ.

હા. ૫૩ મો. તથા

તમામ ગાથાઓને, અશોના તનોને, અખોને બાએને, રેજ એખતીયાર કરી ઇજસને કરૂંચ કે જેથી તેઓ હમારાં રવાંનો સેબારા (= સીવાય) હીમત શુખ વીગેરે પુગાડનારછે, શાંભલો આ જ ભલાં પાંણીથી ભલા મરદો તથા ઓરતોની સુરતાના ખાસીયતના ફરેસતાઓ ઇજશને પુરી કરૂં એ પાક ફરોહરોની આરાધના કરૂં.

હા. ૫૫ મો. એ શરોશઅેશ, રાતની વડી છે.

શરોશ ઇજદ રાત અને દાહાડામાં કેટલીએક વખત દાસતની માંફક ભણનારની સંભાલ સારૂં આવેછે એની દરરોજ ભણવાની ફરજ છે અને તેથી નચીન્ત રહી ખરા ખ્વાબ મારફતે આપણને અગમચેતીથી આવતા બનાવો માંલમ કરેચ, તેમજ રવાંનો ખુસ થાએચ વીગેરે ઘણા ફાએદા છે એ શરોશ ઇજદબી હોરમજદની તથા ફરેશતાઓની ૩, ૫, ૭, અને ૯ તાએની બરસમથી ગુઠણ વાલીને ખુશ અવાજે બંદગી કીધીચ તેમ અએ માંજદીયસનાનો તમો ઇજશને વીગરેની બંદગી શરોશ વીગેરની કરો જેથી દુર થાએ સંગલી બલાઓ ઘેર, ગાંમ અને સેહેરમાંથીબી, હોમઇજદબી સરોસને તથા હફ્ત અમશાસપંદોને આરાધીયાચ ઇજશનેથી આસતાદ ઇજદબી દેવોને મારનાર છે વીગેરે.

હા. ૫૬ મો.

હોરમજદનીજ સેતાએસ કરૂં માહારાં તનની પાસબાંની વીગેરેને સારૂં તથા એસપંદોનો સરદાર ‘ બહમન ’ વીગેરેથી હમારી પરવરશી થાએચ તેમજ હુમોએ પણ નેકી કરવી જોઇચે, હોરમજદ શીવાય હમારો બીજો કોઇબી નેગેહબાન જાણતાજ નથી તેનેજ હમુને આંખો આપીચ કે તેથીજ હમો આ દુનીયા તથા મીનોઇ આંખોથી (= નેક અકકલથી) તે દુનીયા જોઇ સકીચે, સતુદગર નુશકને આરાધુંચ બેહેસતને સારૂં.

હા ૫૭ માની માએની હા ૧૭ માની બરોબરજ છે.

હા. ૫૮ મો.

એમાં અવસતા ભાષામાંજ તમામ બાળદોની નેક દુવા (તનદરૂસતી) માંગીએચ અને નેક વરધી, એજ હા આફ્રરગાન રવાન વીગેરેનું કરેચ તેમાંબી આવે છે, એ તનદરશતીમાં ખોરદેઅવસ્તાની ચોપડીમાંબી છપાએલી છે. (તનદરસતી અવસતા ભાષામાં)

હા ૫૯ મો.

હોનુવર ભણવાને ફરમાવુંચ જમીન અને આસમાનને દરમીયાંન (= બાહેરના મુખથી તેમજ અંતકરણમાંબી એવું નેક વાચારવું) અશોઈને, હોરમજદની આરાધના ને, અશો દુવાગીરોને, અને મારી નાંખો (= સુધારો) બુરી ખાસીયતોને, બુરાઓને, કોલ તોડનાર તથા તોડાવનારને, ઓલાદ ગઢાડનારાઓને, વીગેરે વીગેરેને.

૬૦ મો.

ઇજશને નીયાસ ખુશ્નુએ શુજી તાહારા
તારીફ કરૂં ઘેરમાં વીગેરે ઠેકાણે. અને જે
જીવામ (=પાવ દુધ)થી હાવનીમ વીગેરેથી આરાધે તે
તું આ ઘરમાં હમેશાં રોશન રહે ઓ હોરમજદ આતશને
હન આશાંની, બેહેસત, કીરતી, દોલત, પુરતી ઊંઘ, નેક ફરજંદો વી
બેહેસત અમશાશપંદ કહેચ કે અએ જરથોસ જે રામશનાનુ ખાણુ
જાએચ તેહરે આતશ તેના હાથ તરફ ખુશએ પોતાને શારૂં લાગુંચ કે નહીં
જોએચ તથા સુજી પાક કાથીથી સાચવેચ તેને ઉપલી માંગેલી દુવા આમીન વાએચ.

એમાં દાએતીયો પએથવે બોઇયાવ= નરમ (રોગનદાર) ખોરાકનું પુગવુ થાઓ =(એ ઉપરથી પાક ચરબી મુકવાનું ધારીને તેવું લખાણ અસલી કેતાબો ભુલ થાપથી થયેલું હોશે અને તે ઉપરથી ગોસ ભનાવવું ખાવું વીગેરે ધારવા બાં આવેચ એમજ બેરાંમએસ તીરએસ વીગેરેમા પણ ગોસની બા તરજુમામાં આવેલી છે પણ એનો ખુલાસો એ જે આતસનો જેટલો જથો તે વધતો અથવા ઓછો નરમ ખોરાક (લોબાંન, અગર, તગર, વીગેરે) મુકવો કે જેથી આતશ બુજઇ નહી જાએ.

બાજું ગોસપંદોની રોગનદાર દુધના ઘીથી પકાવેલાં પાક ખાણાં (દરૂન વીગેરે) ની ખુશબોદાર લપતની હવાનું પુગવું તુને થાઓ એમબી અગાઉ છપાએલું છે જયાં બા ગોસના સબદો આવે ત્યાં દુધ, ઘી, જાણવું.

હા ૬૧ મો.

હોરમજદને ફરેશતાઓને વીગેરેને આ જગોએ બોલાઉંચ.

હા. ૬૨ મો.

એની માએની ૫૦)મા હાને મલતીજ છે.

હા. ૬૩ મો તથા ૬૪ મો.

(એમાં આવાં અરેદુઇ સુરની નીયાસ છે) અરેદુઈશુર નામની નદીના પાણીની આરાધના કર કે જે તમામ પ્રાણીઓની વરધી કરનાર છે તથા જીંદગી નીભાવનાર અને નારીઓને જણતી વેલાએ આશાની, દુધ, વીગેરે બખશેચ એજ નદીનું પાણી દરીયાવો નેહેરો વીગેરેમાં પુરૂં પડેચ દરેક રૂતુમાબી, અએ આવાંઇજદ ફરેશતા તાહારી શાથે તમોમ એટલે થઇ ગયાંચ, છે, પાકેચ હમમેલમાં, તથા થશે તે સરવે મોના નેક ફરોહરોને બોલાઉંચ મદદ શારૂં, અને મહને ના પુગારતો ઇજા કોઇથીબી અથવા માહારાં ફરજંદથીબી, તુને જીવામથી જોતીથી વીગેરેથી ઇજીને ખુશાલ કરૂંચ કે જે પહેલા હોરમજદે જરથોસતને અને જરથોશતે આદમોને કહ્યું છે તેમ, મહને તમામ નેક સુખ આપો, અએ હોરમજદ!

હા. ૬૫ મો.

અશોઇ આપું આ જોરના પાંણીથી જીવામ વીગેરેના હથીઆરથી અને મદદે બોલાઉંચ તમામ ફરેશતાઓ, ગેહો, ગાથાઓ વાગેરેનાબી મવકલ ફરેશતાઓને આ જગાએ.

હા. ૬૬ મો.

ઓ હોરમજદ તું માહારા કસુરથી દલગીર થયો હોએ તેની માફી શારૂં તાહારા હોકમ મુજબે ઈજશને કરૂં બધાં હથીયારો (=હોમ જીવામ વીગેરે શાથે.)થી તેથી મહને કુલ જેહાંનને, તથા રૂવાંનોને આ તથા તે જેહાનનું તમામ સુખ તથા નેક નામદાર બેટાઓ આપો તમામ પાણીઓને આરાધુંચ અને તજુંચ દેવો તથા તમામ બદીઓને, અને નમુચ કુલ જેહાનના અશોરવાનોનેબી તમામ. ફરેસતાઓને જરથોશતને ગોસપંદોને સુરજના ત્રણ તબકકાને વીગેરે વીગેરેનેબી નમુચ કે મહને બેહેસત મલે.

હા. ૬૭ મો.

તુમો હા. ૧૯ માની બરોબરજ છે.

હા. ૬૮ મો.

.રજુમો હા ૧૫ માની બરોબર છે.

હા. ૬૯ મો.

.રમજદ જે ફકત પાક નુરનો ઝહરો છે તેને ફરેસતાઓને, જરથોશને ગોસપંદોને, ાઅશની દીનને, ભલા દુવાગીરોને, વીગેરેને તથા ઓરજે ઈજદ જે ઓરલોતા નુર)ને, પાણીના નાફો વીગેરેનો શાહેબ છે તેને બી આ જગે મદદે બોલાવીય અને ાને શંભલાવીને સરવેને ખુશહાલ કરૂં.

હા. ૭૦ મો.

(આ ૭૦ મો, ૭૧ મો, તથા ૭૨ મો એ ત્રણે હાથી એક પતેત ભણાએય શરોશની ખશનુમનથી તે આ હાની માએની પરથીબી જણાએય પતેતમાં ફરાજ સતાએમના કરદાથાં તે ૧૨ મી અશેમ વોહી સુધીનુ નહી ભણુતા આ ૩ કરદા ભણાએય તેની જગાએ) પુછયું ફરશોશતરોએ જરથોસને કે સરવેથી મોહોટો કોણ ઇંજવા લાએક છે, અને કીયું છે ગાથાઓનું તમામ કરવું. જવાબ—ફકત હોરમજદ છે, હોરમજદને તથા તમામો તમામ ફરેશતાઓને, ફરોહરોને માજદાયસની દીનને, તમામ નેક નુર ઝીરતીને અંદાજાઓને, અવલતાઓને, રાસત મનસાફોને, તે તથા આ દુનીયાના ઈજદોને, ગાથાઓને, ઇજશનેના તમામ ભણુવાના ને, અને તેના લખાણુ મુજબે ચાલ વાને, જંગલી જાનવરોને, વીગેરેને આરાધી તમામ બદીયોને નજી દેકુંય, અને ગોસ પંદોને કે જે તરી તથા ખુશકીનાબી છે તેઓને, માહારા પોતાના રવાંન તથા ફરોહરને વીગેરેને આ જગે ઈયાદ કરુંય,—હોરમજદે જરથોસને કહયું કે આએ હા જે કોઇ જીવે જવાની આખેર વખતેબી તું અથવા જેબી કોઇ ભણે તેના રૂવાંનને બદ મકાનથી દુર રાખું જેટલી કે જમીન પોહોલી અને લાંબી છે તેટલું અને બેહેસતમાં મોકલું, તારીકી અને રડવું પીટવું બહન કરો તનદરૂસતી અને વરધીને શારૂ, સતુદગર ઇયસત નુસકને ઈયાદ કરુંય કે જે પ્રથમ પેદા કીધુંય અને તમામ નેકા આપનારું છે તમામ જમીન જે સરવેને રાહાત આપનારી છે તેઓને આરાધુંય બરસમ ઓરવર વીગેરેથી.

હા ૭૧ મો

ગોસપંદોની પરવરશી કરૂં વરધી તથા બેહેસતને સારૂં વીગેરે.

હા. ૭૨ મો

એ હાની માંએની ૫૯ માં હાની બરોબરજ છે.

લી૦ સેવક મોબેદ ધનજીશા નશરવાનજી નાધલાદારૂ

તે બંગાલી ભાષામાં "જરમન કોનસર્ટીના એ એકોર્ડીના શીકખા" ગાઈડના તથા ગુજરાતી ભાષામાં "ખુણે પડી રહેલા અવસ્તા ભાષાના ભણતરો" ના કરતા, માંછલીપીઠ, લુવારપોલ, સુરત.

રોજ ૭-૯-૧૨૭૬ કદીમ.

...ક કરીઅ ॥૪૮

...ણી પેરે ॥

...અ પધાર્યા ઘેર ॥ ૪૯

...ય થયા અસ્વાર ॥

...લ હાર કતાર ॥ ૫૦

વાહેણીઅ ॥

... ઘમ ઘમકતી સુંદર ઘણીઅ ॥ ૫ર

...ત ગાજતે આનંદમાં શ્રી ગોકુળમાં પ્રવેશ

સુધી બિરાજ્યા.

...ાલાપ્રસંગ નામનો ગ્રંથ આ સ્થળે અગ્યારમે

... છે.